

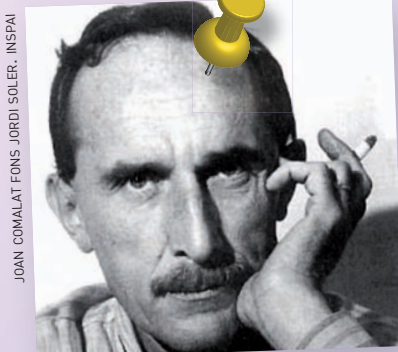
vegada més per les grans superfícies i per l'enorme hipermercat sense fronteres que és Internet.

Al marge d'alguna aventura romàntica i efímera, com la de la botiga olotina Moria (en honor a la mina del Nan de Tolkien), especialitzada en *manga* i gènere fantàstic, el sector no ha donat gaires sorpreses en els últims anys, i es manté en una estabilitat precària: una situació que, en realitat, no és tan diferent a la de les llibreries convencionals i les botigues de discos, els últims redutes que resisteixen a la nostra decadència com a societat de consum en caiguda lliure. Batman, vine i salva'ns de nosaltres mateixos!

Xavier Castellón és periodista.

JORDI SOLER, PERSEVERANT SURREALISTA

JOAN GOMALAT FONS JORDI SOLER. INSPA

Jordi Soler, *Hèlius*, és ninotaire, il·lustrador, fotògraf, entrevistador, cartellista, columnista i autor de mots enrevessats. Narcís-Jordi Aragó el va batejar com a «periodista orquestra», amb motiu d'una exposició al voltant de la seva obra gràfica, organitzada el 1992 pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, primer a Barcelona i, després, a Girona.

És gironí, però va néixer el 16 d'abril del 1938 a Terrassa. La seva

família fugia dels bombardejos de l'aviació feixista italiana.

Va començar la seva activitat periodística a *Usted*, de l'orgullós feixista gironí Don Jaime Sureda Prat. Era una revista de publiportatges amb articles d'encàrrec i en què els entrevistats pagaven. Després se'n va anar a Madrid de publicista a Cointra, una empresa d'Alcalà de Henares on, en ple franquisme, l'*Hèlius* va colar, amb l'excusa de captar clients catalans, una pàgina en català titulada la *Pàgina loca de Jordi Soler*, ja en la seva línia surrealista. Mentrestant, va col·laborar a *Presència* com a fotògraf i com a ninotaire, amb un personatge anomenat *Foteta*, precursor del *Sísif*.

Va col·laborar esporàdicament a *Punt Diari* fins al 13 de març del 1982, en què *En Sísif* esdevé una tira diària i remunerada. I, de rebot, entra en plantilla a *El Punt*. *Sísif* no és el seu alter ego. No. És un personatge repugnant inspirat en el cap que tenia quan treballava a Madrid.

És surrealista des del seu primer acudit: es troben dos tipus al bosc a davant d'un bolet: «¡Yo lo vi primero!»

Salvador Garcia-Arbós és periodista.

«Considero que no es pot obviar el còmic com una forma de literatura fonamental per entendre la nostra època»